

تحلیل ورزش قهرمانی کشور به روش (SWOT)

مرتضی رضایی صوفی^۱، عباس شعبانی^۲

تاریخ پذیرش: ۹۳/۷/۲۹

تاریخ دریافت: ۹۳/۱/۲۷

چکیده

هدف: هدف از این پژوهش تحلیل ورزش قهرمانی کشور به روش سوات می باشد. **روش شناسی:** روش تحقیق این پژوهش از نوع توصیفی تحلیلی است که از نظر هدف کاربردی می باشد. روش جمع آوری داده ها شامل مطالعات کتابخانه ای، روش دلفی و در نهایت پرسشنامه محقق ساخته می باشد. پایایی پرسشنامه از طریق ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۶ محاسبه گردید. جامعه آماری پژوهش، مدیران ستادی و عملیاتی وزارت ورزش و جوانان، مدیران و اعضای هیأت اجرایی کمیته ملی المپیک و مدیران آکادمی ملی المپیک و پارالمپیک، رؤسای فدراسیون ها، کارشناسان کمیته ملی المپیک و اعضای هیأت علمی متخصص تربیت بدنی و مطلع از موضوع تحقیق بودند. در این پژوهش نمونه برابر جامعه و به صورت تمام شمار بود که از ۳۰۲ پرسشنامه ارسالی برای اعضای جامعه تحقیق ۲۳۸ پرسشنامه (۷۹ درصد) گردآوری شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی و آزمون های کلموگروف اسمیرنف، تی و آزمون فریدمن استفاده شد.

یافته ها: نتایج نشان داد ورزش قهرمانی کشور در موقعیت راهبرد تدافعی (WT) قرار دارد و با اهمیت ترین نقطه قوت ورزش قهرمانی کشور وجود استعداد های بالقوه در برخی از رشته انفرادی و از مهمترین نقاط ضعف در این بخش عدم توجه به ورزش مدارس به عنوان پایه ورزش قهرمانی و ضعف استعدادیابی می باشد. از با اهمیت ترین فرصت های ورزش قهرمانی کشور جوان بودن جمعیت کشور و از با اهمیت ترین تهدیدهای این بخش نامناسب بودن نظام مدیریت دولتی برای ورزش کشور می باشد.

نتیجه گیری: بدین ترتیب با توجه به موقعیت تدافعی ورزش قهرمانی کشور پیشنهاد می گردد مسئولین از راهبردهایی برای کاهش زاینهای ناشی از تهدیدها و نقاط ضعف در این حیطه استفاده نمایند. **واژه های کلیدی:** تحلیل، ورزش قهرمانی، عوامل درونی، عوامل بیرونی.

۱. دانشیار دانشگاه پیام نور

۲. استادیار دانشگاه آزاد واحد رودهن

نشانی الکترونیک نویسنده مسئول: mrsoufi@pnu.ac.ir

مقدمه

برنامه‌ریزی برای ورزش از دغدغه‌های اصلی حکومت‌ها شده است. این ضرورت از اواخر دهه پنجاه و اوایل دهه شصت میلادی به دلیل شرایط ویژه جهانی و رشد تدریجی ارتباطات بیشتر نمود پیدا کرده است (هیولیان، ۲۰۰۲). کشورهای که در ورزش پیشرفت داشته‌اند، سعی کرده‌اند با ارائه برنامه‌های توسعه و ایجاد استراتژی و ساختار مناسب، در جهت گسترش آن گام بردارند (بدری آذین ۱۳۸۶). جهان به سرعت در حال تغییر و پیشرفت می‌باشد و ملت‌ها در تلاشند تا با برنامه‌ریزی‌ها و سرمایه‌گذاری‌های دقیق از دیگر رقبا پیشی بگیرند. یکی از مواردی که ملت‌ها به دنبال کسب پیشرفت در آن می‌باشند ورزش می‌باشد. ورزش امروزه قدرت فراوانی را کسب کرده است. ورزش فقط یک سرگرمی نیست بلکه اهمیت اجتماعی سیاسی اقتصادی زیادی برای شرکت‌کنندگان دارد (ویلیامز، ۲۰۰۸). یکی از مؤلفه‌های ورزش، ورزش قهرمانی است که عبارت است از بازی‌ها و ورزش‌های رقابتی و سازمان‌یافته که افراد ماهر در آن شرکت می‌کنند و برای رسیدن به اهداف و کسب نتیجه و رتبه بهتر انجام می‌شود (غفوری، ۱۳۸۲). با گذشت زمان مسائلی چون پیشرفت انسان در ابعاد جسمانی، روانی و اجتماعی جزء اهداف ورزش قرار گرفت و این انگیزش پیشرفت زیر بنائی را برای رشد رقابت در سطوح مختلف ایجاد کرد که با عنوان ورزش قهرمانی بروز نموده است. ورزش قهرمانی را ورزش‌های رقابتی و سازمان‌یافته‌ای می‌دانند که ورزشکاران ماهر در آن شرکت می‌کنند و ورزشکاران در آن متناسب با استانداردهای تعیین‌شده توسط

سازمان‌های ورزشی برای کسب رتبه‌های قهرمانی در مسابقات رسمی شرکت می‌کنند (طرح جامع ورزش کشور، ۱۳۸۱). در ابتدای هزاره سوم، جهان ورزش دوران جدید و تازه‌ای را تجربه می‌نماید. ورزش امروزی تبدیل به یک فستیوال جهانی گردیده است. بسیاری دوران آماتور را پایان‌یافته تلقی می‌کنند (حسن‌زاده، ۱۳۸۴). به عقیده مول و همکاران (۲۰۰۵) منافع کلان ورزش قهرمانی موجب ترغیب سیاست‌گذاران به توسعه آن در جهت کسب سود بیشتر برای خود شده است. سوابق نشان می‌دهد محبوب‌ترین شکل ورزش در جوامع، ورزش قهرمانی می‌باشد که در سطح سوم مدل مول و همکاران قرار گرفته است. در این سطح از ورزش که با تأکید بر رقابت، پیروزی و حس اتحاد بین افراد از طریق مشارکت و تماشاگری می‌باشد، جذابیت فراوانی وجود دارد. ورزشکاران نخبه از دل رقابت‌های ورزشی ظهور می‌کنند و کار آن‌ها رابطه تنگاتنگ با اجرای مهارت‌های پیچیده ورزشی دارد در واقع موضوع اساسی در ورزش قهرمانی پرورش افراد نخبه و توسعه عملکرد آن‌ها در جهت برآورده کردن خواسته‌ها و نیازها برای پیروزی در رویدادهای ورزشی می‌باشد (لیند فلت، ۲۰۱۰). الهی و مظفری (۱۳۸۸) در پژوهشی در رابطه با ورزش قهرمانی؛ سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی، توسعه علمی، میزبانی رقابت‌های بین‌المللی، خصوصی‌سازی، بازاریابی، توسعه ورزش زنان و شایسته‌سالاری را از مهم‌ترین راهکارهای توسعه ورزش قهرمانی اعلام کردند (الهی، ۱۳۸۸). مظفری (۱۳۹۳) فرایندهای ورزش قهرمانی را شامل شناسایی استعدادها، جذب و پرورش استعدادها،

آماده سازی ورزشکاران، شرکت در مسابقات، شناسایی ورزشکاران برجسته و ماهر (نخبه گزینی)، آماده سازی نخبگان، شرکت در مسابقات رسمی، حمایت مورد نیاز استعدادها و نخبگان به عنوان سرمایه های ملی کشور، ارزیابی ارتقای جایگاه ورزش کشور در رقابت های بین المللی، آسیایی، جهانی و المپیک و اصلاح و بهبود آنها می داند. تحقیقات نشان داد که فرآیند توسعه قهرمانی ممکن است مستقیم (برای مثال ورزشکاران فعال) یا غیرمستقیم (افتخار و سربلندی حاصل از موفقیت) باشد. شرکت ورزشکاران قهرمان در ورزش جدا از موفقیت و کسب مدال می باشد (خواجه، ۱۳۸۸).

د بوچر و همکاران (۲۰۰۶) عواملی را که باعث می شود ملت ها از توسعه ورزش قهرمانی و موفقیت ورزشی بین المللی بهره مند گردند در ۹ رکن تقسیم بندی کردند که در سه گروه جای می گیرند: گروه اول شامل ورودی^۱ است که دربرگیرنده منابع انسانی و مالی می باشد که ضروری می باشند. گروه دوم شامل پذیرش که استراتژی ها و سیاست هایی است که توسعه ورزش قهرمانی را تسهیل می کند و شامل تسهیلات تمرین، مربی، رقابت و مسابقه و تحقیقات علمی است. گروه سوم خروجی^۲ است که نتیجه توسعه ورزش قهرمانی است و به وسیله مدال های المپیک و دیگر مسابقات و تعداد ورزشکاران مشخص می گردد. سوتیریادو و شیلبری^۳ (۲۰۰۹) توسعه ورزش قهرمانی را در استرالیا مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند نتایج حاکی از آن بود که توسعه ورزش قهرمانی

نیازمند همکاری و وجود گروه های علاقه مند (برای مثال تماشاگران، مدیران)، یکسری از استراتژی های طرح ریزی شده مخصوص و روش های دیگر (مانند مسابقات، رقابت ها) برای اینکه توسعه و موفقیت ورزشکار را تسهیل کند. این مرحله پتانسیلی برای تحریک و درگیر کردن دیگر عوامل در ورزش می باشد که نتایج توسعه می باشند و شامل حامیان مالی، شرکت کنندگان، تماشاگران و حمایت کنندگان است. بالک و رایبسون^۴ (۲۰۰۹) عنوان کردند که محیطی که ورزشکاران را از جنبه های مختلف حمایت می کند احتمال موفقیت بین المللی ورزشکاران را افزایش می دهد و همچنین خدمات سیستم ورزش قهرمانی و حرفه ای شامل ساختارهای استعدادیابی، مسیرهای پیشرفت ورزش، حمایت ورزش علمی، سیستم آموزش مربیان، دسترسی به تسهیلات و تجهیزات، رویکردهای ضد دارویی، حمایت از زندگی غیرورزشی و ساختارهای رقابتی می باشد. نتایج نشان می دهد در کشور استرالیا ۱۱/۹ درصد از جمعیت کشور به عنوان ورزشکار قهرمانی فعال هستند. این عدد در کشور کانادا ۱۲ درصد، در کشور اسکاتلند ۲۳ درصد و این در حالی است که در کشور ایران ۲/۵ درصد می باشد هر چه مشارکت در ورزش قهرمانی بیشتر باشد زمینه ظهور، بروز و رشد استعدادها آنها مناسب تر خواهد بود. در نتیجه تعداد افراد نخبه ورزشی افزایش می یابد و موجب تقویت ورزش قهرمانی خواهد شد (خواجه، ۱۳۸۸) و به این سان سهم ایران در تعداد مدال های قهرمانی در بازی های جهانی و المپیک کم بوده و سهم صنعت ورزش در ایران اندک و تولید ناخالص

1. Input
2. Output
3. Sotiriadou & Shilbury

4. Boulk & Rabinson

برساند. علاقه زیاد افراد به دیدن حرکات، مهارت‌ها و رکوردهای ورزشکاران نخبه و افزایش تماشاگری در ورزش قهرمانی و حرفه‌ای باعث تشویق جوانان و افزایش انگیزه آنان به انجام فعالیت‌های ورزشی می‌گردد و از جهتی گسترش ورزش قهرمانی و کسب مقام باعث کسب وجهه و اعتبار برای کشور می‌گردد و حس تعلق، شادمانی، غرور ملی را برای مردم کشور در بردارد در همین راستا و به دلیل اهمیت این بخش در ورزش، تحقیق حاضر در تلاش است با بهره‌گیری از شیوه‌های علمی به تحلیل محیطی ورزش قهرمانی در کشور بپردازد و امید آن می‌رود که نتایج حاصل از آن بتواند به بهره‌وری بیشتر ورزش ملی و ارتقای جایگاه بین‌المللی ورزش کشور بیانجامد.

روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش حاضر توصیفی-تحلیلی و از نظر هدف کاربردی می‌باشد. این نوع مطالعات از نوع تحلیل سوات (از زیرشاخه‌های مطالعات استراتژیک) می‌باشد که در آن به تحلیل محیط درونی و بیرونی شامل شناسایی نقاط قوت، ضعف، فرصت و تهدید ورزش قهرمانی می‌پردازد. روش جمع‌آوری داده‌ها شامل مطالعات کتابخانه‌ای، روش دلفی و در نهایت پرسشنامه محقق ساخته می‌باشد. بدین ترتیب ابتدا به روش کتابخانه‌ای اطلاعات در این حوزه‌ها گردآوری شد سپس از روش دلفی در جهت به وجود آوردن اجماع و جمع‌آوری گروهی اطلاعات از آن جهت که قطعیت کامل بر روی اطلاعات وجود نداشت، استفاده گردید. بدین منظور برای شروع فرایند از ۱۰ تن از اساتید مدیریت ورزش نظرخواهی گردید (از طریق

داخلی ۱/۱ درصد برآورده شده است) مرادی، ۱۳۸۸). برای اینکه جامعه ورزش دارای قهرمانانی باشد که در عرصه بین‌المللی برای کشورمان افتخارآفرین باشد باید به سرمایه‌گذاری در این حیطه بپردازیم. عوامل زیادی در معرفی، ظهور، پرورش و تربیت قهرمانان ورزشی دخالت دارند و تحقیقاتی در این حیطه صورت گرفته است تا بتواند ما را در ورزش قهرمانی به سطح‌های بالاتر هدایت کند که راه‌حلی را در زمینه‌های مختلف ارائه داده‌اند و هر یک به طریقی به دنبال این بودند که رشد ورزش را به طور کلی در جامعه سبب شوند و زمینه را برای به وجود آمدن نخبه‌های ورزشی فراهم کنند و کمبودهایی که در این زمینه وجود دارد را نشان دهند، در این تحقیقات هر کدام جزئی از ورزش قهرمانی را بررسی کرده‌اند به‌عنوان مثال تجهیزات و اماکن ورزش قهرمانی یا توسعه یک ورزش قهرمانی خاص. ولی اگر ما ورزش قهرمانی را کامل تجزیه و تحلیل کنیم و عواملی را که باعث رشد آن می‌شود و رویکردهایی را که در توسعه آن دخیل‌اند بشناسیم و بدانیم چه عواملی پیشرفت در این حیطه را تسهیل می‌کند و اهمیت آن‌ها را دریابیم به‌طورقطع راهکارهایی را که ما را به پیشرفت رهنمون می‌سازد را درخواهیم یافت و خواهیم توانست قهرمانان ورزشی را کشف یا پرورش یا حفظ نماییم و بدون شناخت اجزاء ورزش قهرمانی و عوامل درگیر در آن و شناخت بهترین راه رسیدن به آن نباید انتظار زیادی از فعالیت‌ها و تلاش‌هایی که در این مورد صورت می‌گیرد داشته باشیم. و شناخت عوامل توسعه می‌تواند در حکم ناخدایی برای کشتی ورزش قهرمانی باشد تا آن را به سرمنزل مقصود

پست الکترونیک). متخصصین تعداد اظهارنظر کننده خبره در روش دلفی را بین ۵ تا ۲۰ نفر گزارش کرده‌اند (احمدی، ۱۳۸۸). در این روش ابتدا با نظرسنجی از تک تک متخصصان نقاط ضعف، قوت، فرصت و تهدیدهای ورزش قهرمانی کشور را که به وسیله مطالعات کتابخانه‌ای تدوین شده بودند مشخص گردید. در دور بعدی (دوم) موارد انتخابی توسط این متخصصان به بحث گذاشته شد و مواردی از آن توسط سایر متخصصان تثبیت و تعدیل شد. در دور آخر بحث (سوم)، مواردی را که متخصصان روی آن‌ها اتفاق نظر داشتند به عنوان مبنای کار قرار گرفت و پرسشنامه نهایی تدوین شد. {نکته: خزاعی (۱۳۸۴) عنوان نموده از نظر تعداد مرحله، روش دلفی کلاسیک دربرگیرنده چهار راند بوده که محققین معمولاً برای دستیابی به اهداف تحقیق خود، آن را به دو تا سه مرحله به جهت جلوگیری از اشتباهات ناشی از خستگی کوتاه می‌نمایند} برای تعیین روایی پرسشنامه با اساتید و متخصصین مشورت و بعد از اعمال کلیه پیشنهادهای اصلاحی و تغییرات ضروری جهت مطابقت با شرایط و ویژگی جامعه آماری مورد تحقیق، مورد استفاده قرار گرفت. جهت تعیین پایایی پرسشنامه از بخش کوچکی از جامعه آماری استفاده و از طریق آلفای کرونباخ

در سطح ۰/۰۵ پایایی پرسشنامه، ۰/۹۶ به دست آمد که این ضرایب به دست آمده از پرسشنامه، نشان دهنده پایایی بالای ابزار پژوهش (پرسشنامه) می‌باشد. جامعه آماری این پژوهش شامل مدیران ستادی و عملیاتی وزارت ورزش و جوانان، مدیران و اعضای هیأت اجرایی کمیته ملی المپیک و مدیران آکادمی ملی المپیک و پارالمپیک، رئیس‌ان فدراسیون‌ها، کارشناسان کمیته ملی المپیک و اعضای هیأت علمی متخصص تربیت بدنی و مطلع از موضوع تحقیق تشکیل می‌دادند در این پژوهش به علت اینکه تعداد افراد جامعه با توجه به توصیفی بودن پژوهش محدود می‌باشند، نمونه تحقیق برابر جامعه تحقیق و به صورت تمام شمار تعیین گردید. که در مجموع ۳۰۲ نفر به عنوان نمونه تحقیق مورد بررسی قرار گرفتند. که از ۳۰۲ پرسشنامه ارسالی برای اعضای جامعه تحقیق ۲۳۸ پرسشنامه (۷۹ درصد) واصل گردید (توزیع فراوانی جامعه آماری در جدول ۱ ملاحظه می‌گردد). روش تجزیه و تحلیل داده‌ها شامل آمار توصیفی و آزمون‌های استنباطی مانند آزمون کلموگروف اسمیرنوف، مقایسه میانگین یک جامعه (t تک نمونه) و تجزیه و تحلیل واریانس فریدمن می‌باشد.

جدول ۱. توزیع فراوانی جامعه آماری پژوهش

ردیف	جامعه آماری	تعداد نمونه
۱	اعضای هیأت علمی متخصص تربیت بدنی و مطلع از موضوع تحقیق	۱۳۵
۲	مدیران عملیاتی و ستادی وزارت ورزش و جوانان	۵۹

۳	مدیران و اعضای هیأت اجرایی کمیته ملی المپیک	۱۳
۴	مدیران آکادمی ملی المپیک و پارالمپیک	۷
۵	رئیسان فدراسیون‌های ورزشی کشور	۵۲
۶	کارشناسان خبره کمیته ملی المپیک و پارالمپیک	۳۶
جمع کل		۳۰۲

یافته‌های پژوهش

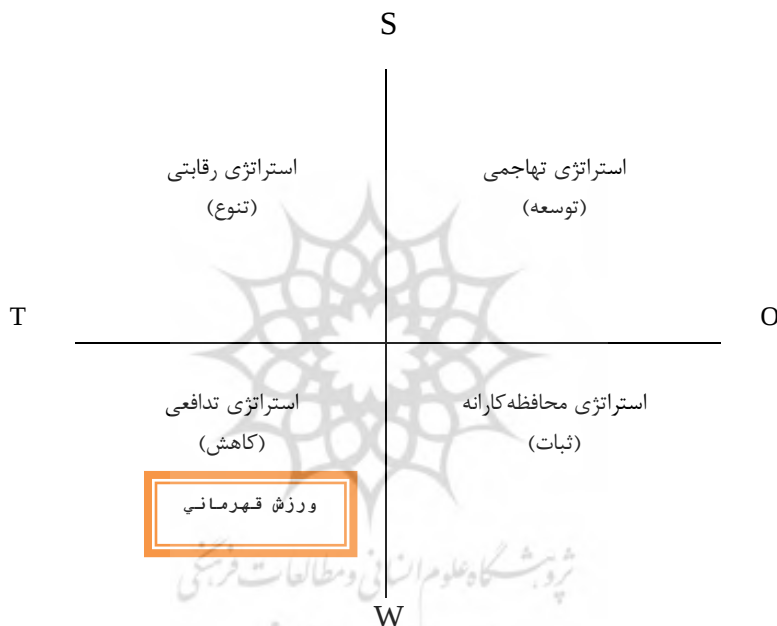
آزمون کلموگروف اسمیرنف بر روی سؤالات پژوهش اجرا گردید و نتایج طبیعی بودن سؤالات را نشان می‌داد همچنین تمامی سؤالات و موارد تعیین شده به وسیله روش دلفی در ارتباط با ورزش قهرمانی کشور به وسیله آزمون t تک نمونه با (سطح متوسط ۳) و در سطح ۰/۰۵ آزمون شد و با معناداری آن‌ها موارد قوت، ضعف، فرصت و تهدید مشخص گردید.

همان‌طور که در جدول ۲ ملاحظه می‌گردد با توجه به سطح معناداری به دست آمده (۰/۰۰۱) در آزمون فریدمن چهار عامل نقاط قوت، ضعف، فرصت و تهدید ورزش قهرمانی کشور رتبه‌های یکسانی ندارند. در این آزمون مشخص شد در ارتباط با عوامل درونی، رتبه مربوط به نقاط ضعف بالاتر از نقاط قوت ورزش قهرمانی کشور می‌باشد. همچنین در ارتباط با عوامل بیرونی مشاهده می‌شود که تهدیدات ورزش قهرمانی کشور دارای رتبه و میانگین بالاتری نسبت فرصت‌های ورزش قهرمانی

کشور می‌باشند. در نتیجه این استراتژی‌ها، بر اساس تجزیه و تحلیل مدل SWOT، قرار می‌گیرند (شکل ۱). همان‌طور که در جدول ۲ ملاحظه می‌گردد با توجه به سطح معناداری به دست آمده (۰/۰۰۱) در آزمون فریدمن چهار عامل نقاط قوت، ضعف، فرصت و تهدید ورزش قهرمانی کشور رتبه‌های یکسانی ندارند. در این آزمون مشخص شد در ارتباط با عوامل درونی، رتبه مربوط به نقاط ضعف بالاتر از نقاط قوت ورزش قهرمانی کشور می‌باشد. همچنین در ارتباط با عوامل بیرونی مشاهده می‌شود که تهدیدات ورزش قهرمانی کشور دارای رتبه و میانگین بالاتری نسبت فرصت‌های ورزش قهرمانی کشور می‌باشند. در نتیجه این استراتژی‌ها، بر اساس تجزیه و تحلیل مدل SWOT، قرار می‌گیرند (شکل ۱).

جدول ۲. نتایج آزمون رتبه‌ای فریدمن در تحلیل SWOT ورزش قهرمانی کشور

ساختار ورزش	تحلیل SWOT	میانگین	میانگین رتبه‌ها (وزن دهی)	توزیع خی دو	سطح معنی‌داری
ورزش قهرمانی	نقاط قوت	۳/۴۶	۲/۰۴	۱۸/۹۳۵	۰/۰۰۱
	نقاط ضعف	۳/۶۹	۲/۴۲		
	فرصت‌ها	۳/۸۰	۲/۶۵		
	تهدیدها	۳/۹۲	۲/۸۹		

شکل ۱. موقعیت راهبردی (عوامل داخلی و خارجی) ورزش قهرمانی کشور

به وسیله آزمون فریدمن آزمون شده‌اند که با توجه به معنادار بودن آزمون نشانگر آن بود که این عوامل متفاوت از هم می‌باشند و با توجه به اولویت و اهمیت در جداول شماره ۴ و ۵ مشخص گردیده است.

در شکل ۱ که بر اساس مدل خط‌مشی‌ها قرار دارد می‌باشد ورزش قهرمانی را در موقعیت WT نشان می‌دهد که در وضعیت استراتژی تدافعی یا کاهش قرار گرفته است. در جدول ۳ عوامل درونی و بیرونی ورزش قهرمانی کشور ملاحظه می‌گردد، که

جدول ۳. معنی داری آزمون فریدمن در عوامل درونی و بیرونی ورزش قهرمانی کشور

شاخص های آماری	مقادیر محاسبه شده
مقدار خی دو	۲۳۴/۵۶۵
درجه آزادی	۳۷
سطح معنی داری	۰/۰۰۱

در جدول ۴ ملاحظه می گردد وجود استعداد های بالقوه در برخی از رشته انفرادی، موفقیت نسبی در برخی رشته های انفرادی و توانمندی تخصصی و فنی برخی از مربیان از مهم ترین نقاط قوت در حوزه ورزش قهرمانی و عوامل عدم توجه به ورزش مدارس به عنوان پایه ورزش قهرمانی، فقدان طرحی ساختارمند و ضعف آموزش و پرورش در امر استعدادیابی، ضعف امکانات و گسترده نبودن مراکز استعدادیابی در کشور و توسعه نیافتگی باشگاه های ورزشی از با اهمیت ترین ضعف ها در این حوزه می باشد.

جدول ۴. عوامل درونی ورزش قهرمانی کشور به ترتیب اهمیت و اولویت

عوامل درونی	کد	نقاط قوت و ضعف ورزش قهرمانی کشور	میانگین رتبه ها (وزن دهی)
قوت ها	S1	وجود استعداد های بالقوه در برخی از رشته انفرادی (کشتی، رزمی و ...)	۲۲/۰۹
	S2	موفقیت نسبی در برخی رشته های انفرادی در مسابقات برون مرزی	۱۷/۵۵
	S3	توانمندی تخصصی و فنی برخی از مربیان رشته های انفرادی و گروهی	۱۶/۷۶
	S4	وضعیت نسبتاً مناسب در کسب مدال های نقره و برنز در مسابقات المپیک	۱۶/۴۶
ضعف ها	W1	عدم توجه به ورزش مدارس به عنوان پایه ورزش قهرمانی	۲۵/۳۱
	W2	فقدان طرحی یکپارچه و ساختارمند برای اجرای استعدادیابی در ورزش کشور	۲۳/۶۹
	W3	ضعف آموزش و پرورش در امر استعدادیابی	۲۳/۳۷
	W4	ضعف امکانات و تجهیزات برای اجرای استعدادیابی در کشور	۲۲/۱۲
	W5	گسترده نبودن مراکز استعدادیابی در کشور	۲۱/۴۸
	W6	سهم اندک باشگاه ها در ورزش قهرمانی کشور (توسعه نیافتگی باشگاه های ورزشی)	۲۰/۹۴
	W7	ناکافی بودن برنامه های حمایت مستقیم از ورزشکاران	۲۰/۱۹
	W8	توجه ناکافی به استفاده از قهرمانان ورزشی کشور پس از پایان دوره ورزشی آنان	۲۰/۱۶
	W9	فقدان شیوه و برنامه برای شناسایی رشته های مستعد ورزشی	۱۹/۶۱
	W10	کمبود کمی و کیفی مربیان ورزش قهرمانی	۱۸/۶۶
	W11	کمبود منابع مالی در نهادهای ورزش قهرمانی	۱۸/۶۱
	W12	فقدان برنامه کلان برای ساماندهی مسابقات داخلی	۱۷/۸۴
	W13	ضعف فرهنگی ورزش قهرمانی در کشور	۱۷/۳۴
	W14	مشارکت کم جامعه در ورزش قهرمانی (اندک بودن جمعیت ورزش قهرمانی)	۱۶/۰۴
	W15	عدم توفیق در کسب مدال در رشته های تیمی در بازی های المپیک و مسابقات جهانی	۱۶/۰۴

۱۵/۱۹	اندک بودن تعداد ورزشکاران شرکت کننده در بازی های المپیک و آسیایی	W16
۱۵/۰۸	وضعیت نسبتاً نامناسب کسب مدال طلا در بازی های المپیک	W17

در جدول ۵ مهم ترین فرصت های ورزش قهرمانی کشور را جوان بودن جمعیت کشور، چهار فصل بودن کشور جهت برگزاری رویدادها و علاقه وافر مردم به تماشای ورزش قهرمانی در کشور نشان می دهد همچنین مشاهده می گردد عوامل نامناسب بودن نظام مدیریت دولتی برای ورزش، تعدد و تداخل نهادهای سیاست گزار و بازاریابی نامناسب و ناکارآمد از با اولویت ترین موارد تهدید در این حوزه می باشد.

جدول ۵. عوامل بیرونی ورزش قهرمانی کشور به ترتیب اهمیت و اولویت

عوامل	کد	فرصت ها و تهدیدهای ورزش قهرمانی کشور	میانگین رتبه ها (وزن دهی)
فرصت ها	O1	جوان بودن جمعیت کشور	۲۲/۶۴
	O2	چهار فصل بودن کشور جهت برگزاری اردوهای ورزشی رشته های مختلف	۲۲/۲۹
	O3	علاقه وافر مردم به تماشای ورزش قهرمانی در کشور	۲۱/۸۱
	O4	توجه مسئولین کشور به ورزش قهرمانی	۲۱/۳۹
	O5	افزایش حجم برنامه های تلویزیونی و رادیویی ورزشی در زمینه ورزش قهرمانی	۲۰/۰۹
	O6	افزایش معلومات و آگاهی مردم نسبت به ورزش قهرمانی	۱۹/۵۰
	O7	حضور مستمر خبرنگاران و افزایش نقش نظارتی جامعه در ورزش قهرمانی	۱۷/۳۹
	O8	رشد و توسعه فناوری های نو به خصوص فناوری اطلاعات و ارتباطات	۱۶/۸۱
تهدیدها	T1	نامناسب بودن نظام مدیریت دولتی برای ورزش	۲۳/۲۶
	T2	تعدد و تداخل نهادهای سیاست گزار در کشور	۲۳/۰۲
	T3	بازاریابی ورزشی نامناسب و ناکارآمد در ورزش قهرمانی کشور	۲۲/۱۳
	T4	وجود محدودیت های ساختاری و تجهیزاتی برای میزبانی ورزش در کشور	۲۱/۸۴
	T5	رشد کند صنعت ورزش در کشور	۲۰/۹۳
	T6	عدم تمایل بخش خصوصی به سرمایه گذاری در ورزش قهرمانی	۲۰/۴۹
	T7	رشد و توسعه ورزش قهرمانی در کشورهای منطقه و جهان	۱۶/۷۳

بحث و نتیجه گیری

مدل SWOT، در موقعیت استراتژی WT، قرار می گیرند. اعرابی (۱۳۸۵) عنوان داشته است هدف سازمان در اجرای استراتژی های WT کم کردن نقاط ضعف داخلی و پرهیز از تهدیدات ناشی از محیط خارجی است. سازمانی که بیشترین عواملش در این خانه متمرکز باشد

نتایج این پژوهش نشان می داد در ارتباط با عوامل درونی رتبه مربوط به نقاط ضعف بالاتر از نقاط قوت می باشد و تهدیدات ورزش قهرمانی کشور دارای رتبه و میانگین بالاتری نسبت فرصت های ورزش قهرمانی کشور می باشند. در نتیجه این استراتژی ها، بر اساس تجزیه و تحلیل

وضعیت مناسبی نداشته و در موضع مخاطره آمیزی قرار خواهند گرفت و در این مواقع استراتژی تدافعی توصیه می گردد. نتایج این پژوهش که راهبرد ورزش قهرمانی کشور را در موقعیت WT یا راهبرد تدافعی مشخص نموده بود با نتایج پژوهش غفرانی (۱۳۸۷) تحت عنوان طراحی و تدوین استراتژی توسعه ورزش قهرمانی استان سیستان و بلوچستان که جایگاه استراتژیک ورزش قهرمانی در این استان را در منطقه WT نشان می داد و پژوهش سیف پناهی (۱۳۸۸) با عنوان طراحی و تدوین استراتژی توسعه ورزش قهرمانی استان کردستان که جایگاه استراتژیک ورزش قهرمانی استان کردستان را در منطقه WT نشان می داد و همچنین نتایج پژوهش های حسینی و همکاران (۱۳۹۲) در ارتباط با استعدادیابی در ورزش قهرمانی کشور که آن در وضعیت WT (موقعیت تدافعی) نشان می داد همخوانی کامل دارد. نتایج این پژوهش ها و نتایج تحقیق حاضر نشان می دهد که وضعیت ورزش قهرمانی در وضعیت استراتژی مناسبی نبوده و تحقیقات مختلف در این سال ها نشان داده است این وضعیت تغییر محسوسی نداشته است و از نظر استراتژیک به علت نقاط ضعف و تهدیدهای ملموس تر نسبت به نقاط قوت و فرصت های موجود در وضعیت مخاطره انگیز قرار داشته است.

نتایج این پژوهش نشان داد مهم ترین نقطه قوت ورزش قهرمانی کشور وجود استعداد های بالقوه در برخی از رشته انفرادی می باشد در این راستا شعبانی (۱۳۹۰) در پژوهشی در مورد ورزش انفرادی دو و میدانی، کمبود استعداد و پتانسیل در دو و میدانی کشور را از کمترین عامل چالش زا در این رشته دانسته و نمونه های

پژوهش عنوان نموده بودند در کشور با کمبود استعداد های بالقوه مواجه نیستیم. از دیگر نقاط قوت در ورزش قهرمانی موفقیت نسبی در برخی رشته های انفرادی در مسابقات برون مرزی و وضعیت نسبتاً مناسب در کسب مدال های نقره و برنز در مسابقات المپیک می باشد بسیاری از سازمان های ورزشی رقابت ها و رویدادهای ورزشی را به عنوان سنگ پایه موفقیت های بین المللی ذکر کرده اند و این امر برای مثال در تحقیقات بیکر و همکاران^۵ (۲۰۰۳) و ویلیامز (۲۰۰۸)^۶ مشهود است. سرمایه گذاری و کسب مقام در رشته های انفرادی به دلیل تعداد زیاد مدال های برخی رشته های انفرادی (مثل دوومیدانی، شنا و تیراندازی) می تواند جایگاه ورزش یک کشور را ارتقا دهد برای مثال در رشته دوومیدانی که از متداول ترین فعالیت های ورزشی از نظر قهرمانی با ۴۸ ماده (۲۴ ماده مردان ۲۴ ماده زنان) می باشد و جزء مدال آورترین ورزش ها در المپیک با توزیع ۱۴۴ مدال می باشد. توانمندی تخصصی و فنی برخی از مربیان رشته های انفرادی از دیگر نقاط قوت ورزش قهرمانی می باشد گولد و همکاران^۷ (۱۹۹۹) در تحقیقی جهت تعیین عوامل مؤثر بر اجرای ورزشکاران مراکز استعدادیابی، حضور بخش خصوصی در استعدادیابی ورزش قهرمانی، فعالیت باشگاه های ورزشی در پرورش استعداد، فقدان طرح یکپارچه، اجرایی و ساختارمند در نقاط مختلف کشور مواجه است. بالک و رابینسون (۲۰۰۹)

5. Baker et al

6. Williams & Krane

7. Gould et al

نیز از عوامل تأثیرگذار بر سیستم ورزش قهرمانی نتیجه‌گیری کردند که مربیان از مهم‌ترین عوامل اصلی موفقیت می‌باشند.

نتایج این پژوهش نشان می‌داد از مهم‌ترین نقاط ضعف ورزش قهرمانی کشور؛ عدم توجه به ورزش مدارس به‌عنوان پایه ورزش قهرمانی، فقدان طرحی ساختارمند و ضعف آموزش و پرورش در امر استعدادیابی، ضعف امکانات و گسترده نبودن مراکز استعدادیابی در کشور می‌باشد، در این رابطه لوپ (۲۰۱۲) عنوان نمود آموزش و پرورش اصلی‌ترین نهاد مجری استعدادیابی است و باشگاه‌های ورزشی نیز یکی دیگر از مراکز پرورش ورزشکار به حساب می‌آیند و از طرفی در پژوهشی در کشور نشان داده شده این‌گونه مدارس در ایران موجود نیست دبیرستان‌های ورزشی که در کشور برای پرورش نیروی متخصص ورزشی ایجاد شده‌اند، در مورد پرورش ورزشکار، فعالیت خاصی انجام نمی‌دهند. همچنین حسین پور (۱۳۹۱) در پژوهش خود عنوان نموده است اجرای مطلوب طرح‌های آموزش و پرورش در مدارس و کیفیت و کمیت اجرای این طرح‌ها در مدارس، اثر مثبتی در بهبود الگوهای بعدی زندگی دانش آموزان، یعنی ارتقای سلامتی و رشد جسمانی و روانی و اجتماعی دارد اجرای صحیح این طرح‌ها در مدارس کمک مؤثری برای استعدادیابی به منظور تشخیص نخبه‌ها برای ورزش قهرمانی، آموزش و عادت به فعالیت جسمی مستمر در سنین بعدی می‌نماید. هم‌راستا با نتایج پژوهش حاضر حسینی و همکاران (۱۳۹۲) نشان داده‌اند استعدادیابی در ورزش قهرمانی کشور با تنگناها و چالش‌هایی همچون نگاه مدیران و مسئولان ورزش کشور به ورزش مدارس به‌عنوان پایه

را ساختارهای استعدادیابی می‌دانند. ورزش قهرمانی، فعالیت پایگاه‌های قهرمانی توسعه‌نیافتگی باشگاه‌های ورزشی از دیگر ضعف‌های ورزش قهرمانی کشور بود که در این پژوهش به آن اشاره شد، خبری (۱۳۸۴) نشان داده است نقش باشگاه‌ها در صنعت ورزش، اهمیت بسزایی دارد، به‌طوری‌که باشگاه‌های حرفه‌ای ورزشی، هسته اصلی آن به شمار می‌روند. در ارتباط با اهمیت و نقش باشگاه‌ها استرادیو و همکاران (۲۰۰۶) عنوان داشته‌اند باشگاه‌ها و انجمن‌ها فرصت شرکت و پیشرفت در ورزش را برای افراد مهیا می‌سازند و همچنین جین لوپ (۲۰۱۲) باشگاه‌های ورزشی را یکی دیگر از مراکز مهم پرورش ورزشکار برشمرده است. از دیگر ضعف‌های شناخته‌شده در ورزش قهرمانی کشور ناکافی بودن برنامه‌های حمایت مستقیم از ورزشکاران، عدم استفاده از قهرمانان پس از بازنشستگی و فقدان شیوه و برنامه برای شناسایی رشته‌های مستعد ورزشی می‌باشد مظفری (۱۳۹۳) در این رابطه نشان داده است شناسایی ورزشکاران برجسته و ماهر (نخبه گزینی)، آماده سازی نخبگان و حمایت موردنیاز استعدادها و نخبگان به‌عنوان سرمایه‌های ملی کشور از ضروریات ورزش قهرمانی می‌باشد. همچنین شاهنوشی (۱۳۸۴) در تحقیق با عنوان برنامه‌ریزی استراتژیک با عنوان تحقق اهداف آموزشی دانشگاه یزد با تلفیقی از مدل‌های (SWOT)، فریم و برایسون، از شناسایی و توسعه کمی و کیفی رشته‌ها بر اساس نیازهای آینده به‌عنوان یکی از استراتژی‌های مهم یاد می‌کند. کمبود کمی و کیفی مربیان و کمبود منابع مالی در نهادهای ورزش قهرمانی از دیگر ضعف‌های ورزش قهرمانی کشور می‌باشد که با

نتایج پژوهش بالک و رایبسون (۲۰۰۹) در رابطه با اهمیت مربی و همچنین حسینی (۱۳۹۲) که فقدان نظام جامع حمایت از ورزشکاران و مربیان نخبه و فقدان شایسته سالاری در تعیین مدیران و مربیان ورزشی را از ضعف‌های ورزش قهرمانی کشور دانسته، همخوانی دارد. کت (۲۰۰۴) در این زمینه بیان داشته، مربیان در پرورش ورزشکاران و یادگیری مهارت‌ها نقش مهمی دارند. تحقیقات متعددی وجود دارد که بر اهمیت مربی و تأثیر آن بر ورزشکاران پرداخته است و با خاطرنشان ساختن نقش قابل ملاحظه مربی، ارتباط مربی- ورزشکار را عامل مهمی جهت موفقیت ورزشکار در مسابقات ذکر کرده‌اند. همچنین د بوچر و همکاران (۲۰۰۶) عوامل منابع مالی و انسانی را در توسعه ورزش قهرمانی و موفقیت ورزشی بین‌المللی دخیل می‌داند و هینیلا (۱۹۸۲) عنوان داشته است فرایندها و معیارهای موفقیت و منابعی را که در ورزش کشورها دخالت دارند شامل منابع مالی، آموزش مربی، علوم ورزشی، آموزش مربی، فن‌آوری تسهیلات و تجهیزات ورزشی می‌باشد، در این تحقیق برخلاف پژوهش‌های خارجی ضعف و کمبود منابع مالی در ورزش از مهم‌ترین عوامل شناخته نشده است و این شاید به علت وابستگی مالی ورزش قهرمانی کشور به منابع مالی دولتی باشد مانند بسیاری از لیگ‌های حرفه‌ای ورزش کشور که وابسته به سازمان‌های دولتی می‌باشند و کمتر این دغدغه را احساس نموده‌اند و از طرفی ضعف در استعدادیابی و بی‌توجهی به ورزش در مدارس که از مهم‌ترین ضعف‌ها شناخته شده بودند به صورت غیرمستقیم به کمبود منابع مالی در ورزش وابسته می‌باشند.

نتایج این پژوهش نشان داد مهم‌ترین فرصت شناسایی شده در این تحقیق، جوان بودن جمعیت کشور برای ورزش قهرمانی کشور می‌باشد، جوان بودن یک جامعه مسیر را برای توسعه در همه ابعاد مختلف یک کشور مهیا می‌سازد و در صورت برنامه‌ریزی درست از این پتانسیل با ارزش موفقیت‌های گوناگون را در زمینه‌های مختلف، از جمله در ورزش مهیا خواهد ساخت، مظفری (۱۳۸۸) در این رابطه عنوان داشته است امروزه بر همگان و به‌ویژه مسئولین و معلمان تربیت‌بدنی واضح است که یادگیری و اجرای حرکات اصلی و بنیادی و مهارت‌های حرکتی در رده نوجوانی و به‌خصوص در دوره ابتدائی انجام گرفته و توسعه و گسترش می‌یابد. حسین پور (۱۳۹۱) نیز استعدادیابی مؤثر به منظور تشخیص نخبه‌ها برای ورزش قهرمانی را در سنین پایین عنوان نموده است. چهارفصل بودن کشور جهت برگزاری اردوهای ورزشی نیز فرصتی مناسب در جهت توسعه ورزش قهرمانی در کشور می‌باشد که در این پژوهش به آن اشاره گردیده است، با توجه به اینکه برپایی اردوهای آماده سازی و مسابقات تدارکاتی برای آماده سازی تیم‌های ورزشی بسیار مهم می‌باشد و یکی از عوامل کسب تجربه و موفقیت آنان می‌باشد فدراسیون‌ها و سازمان‌های ورزشی همواره به دنبال برپایی اردوها در نقاط مختلف (آب‌وهوای معتدل، گرم، سرد، کوهستانی، کنار ساحل دریا، سطح ارتقای کم یا زیاد از سطح دریا) می‌باشند که یافتن و برپایی آن‌ها در کشورهای دیگر پرهزینه می‌باشد و از طرفی اگر کشوری از قابلیت تنوع آب و هوایی و چهارفصل بودن برخوردار باشد با سهولت و هزینه کمتر می‌تواند از این مزیت

در این پژوهش بوده است که اهمیت و نقش ورزش رسانه‌ها در توسعه ورزش قهرمانی بیان می‌کند. در این رابطه غفوری و همکاران (۱۳۸۲) در پژوهشی به بررسی اثرات رسانه‌ها بر گرایش جامعه به ورزش قهرمانی پرداختند و نقش آن را با اهمیت و تأثیرگذار دانستند همچنین عنوان داشتند توجه رسانه‌های گروهی به ورزش قهرمانی بیشتر به خاطر بعد مادی آن است و طبق بررسی‌های آنان، رسانه‌ها در حدود ۷۸ درصد بر گرایش مردم به ورزش مؤثرند. همسو با پژوهش حاضر قیامی راد (۱۳۸۸) به این نتیجه رسید که عملکرد رسانه‌های گروهی در بخش ورزش همگانی با اهداف تربیت‌بدنی همسو نبوده، اما در بخش ورزش قهرمانی همسوست و به نتیجه رسید که این برنامه‌ها تأثیر بسیار زیادی در توسعه و ترویج رشته‌های ورزشی در بعد قهرمانی (۸۰ درصد) دارد درحالی‌که تأثیر آن در بعد همگانی ناچیز (۲۰ درصد) می‌باشد.

نتایج این پژوهش نشان می‌داد از مهم‌ترین تهدیدهای ورزش قهرمانی کشور، نامناسب بودن نظام مدیریت دولتی برای ورزش و تعدد و تداخل نهادهای سیاست‌گذار در ورزش کشور می‌باشد. که با تحقیقات شعبانی (۱۳۹۰)، واحد (۱۳۸۸) و رضوی (۱۳۸۳) در زمینه دولتی بودن ورزش و تداخل تصمیم‌گیرهای دولتی همخوانی دارد. تحقیقات نشان داده است که نقش دولت‌ها در فراهم کردن منابع انسانی و مالی برای ورزش قهرمانی بسیار حیاتی می‌باشد و دولت‌ها با فراهم کردن حمایت‌های مالی راه موفقیت ورزش قهرمانی را هموار می‌سازند.

رقابتی سود بجوید. سوتیرپادو و شیلپوری (۲۰۰۹) معتقد است برگزاری رقابت‌ها، رویدادها و اردوهای ورزشی زیربنای موفقیت بین‌المللی برای ورزش قهرمانی می‌باشد. از دیگر فرصت‌های شناخته‌شده در این پژوهش برای ورزش قهرمانی کشور علاقه وافر مردم به تماشای ورزش قهرمانی و توجه مسئولین کشور به ورزش قهرمانی می‌باشد. در این رابطه سوتیرپادو و شیلپوری (۲۰۰۹) توسعه ورزش قهرمانی را در استرالیا مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند نتایج حاکی از آن بود که یکی از استراتژی‌های مهم توسعه ورزش قهرمانی همکاری و وجود گروه‌های علاقه‌مند مانند تماشاگران و مدیران مسئول می‌باشد که با نتایج این تحقیق همسو می‌باشد و برخلاف نتایج تحقیق حاضر در کشور ما لارسن (۲۰۰۲) عنوان نموده گرایش مردم دانمارک به ورزش همگانی از ورزش قهرمانی و حتی از تماشای مسابقات قهرمانی بیشتر است، که این می‌تواند به دلیل تفاوت علاقه و فرهنگی دو کشور باشد. در رابطه با توجه مسئولین کشور به ورزش قهرمانی گیرگو (۲۰۰۱) عنوان داشته دولت‌ها خواسته یا ناخواسته به دنبال گسترش ورزش قهرمانی هستند یکی از دلایل توجه دولت‌ها به ورزش قهرمانی درآمد مالی آن است. همچنین گرین (۲۰۰۷) و دیبوسچر (۲۰۰۶) عنوان نموده‌اند دولت‌ها و سازمان‌های ورزشی ملی در سرتاسر جهان برای کسب موفقیت در بالاترین سطح سرمایه‌گذاری‌های زیادی می‌کنند و دولت‌ها با فراهم کردن حمایت‌های مالی راه موفقیت ورزش قهرمانی را هموار می‌سازند. افزایش حجم برنامه‌های تلویزیونی و رادیویی ورزشی در زمینه ورزش قهرمانی نیز از دیگر فرصت‌های شناخته

سرمایه گذاری کند، عدم موفقیت در جذب بخش خصوصی و سرمایه گذاری در ورزش و به طور کلی بازاریابی ورزشی نامناسب در کشور این امر را نشان می دهد، که با نتایج این پژوهش در ارتباط با ناکارایی بازاریابی و عدم تمایل به سرمایه گذاری بخش خصوصی در ورزش همخوانی دارد. همچنین پژوهش صداقتی و همکاران (۱۳۸۹) در حوزه ورزش کشور نشان می دهد با مطرح شدن خصوصی سازی در برنامه اول توسعه و واگذاری ورزش و امور تصدی گری آن در برنامه سوم توسعه ولی همچنان، به نظر می رسد موضوع خصوصی سازی در ورزش کشور با مشکلاتی مواجه باشد. نتایج رضوی (۱۳۸۵) همسو با نتایج این تحقیق نشان می دهد ورزش کشور بر اثر عدم تمایل بخش خصوصی به سرمایه گذاری، عدم حمایت از توسعه صنعت ورزش کشور و اتلاف منابع مالی بر اثر فقدان مدیریت یکپارچه ورزش در کشور با تهدیدهای بزرگی روبروست.

در نهایت بر اساس نتایج این تحقیق پیشنهاد می گردد با توجه به موقعیت تدافعی ورزش قهرمانی کشور از راهبردهایی برای کاهش زیان های ناشی از تهدیدها و نقاط ضعف استفاده گردد و وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک با کمک آموزش و پرورش که در بحث معرفی استعداد های ورزش نقش مهمی دارد، به برنامه ریزی و ارائه استراتژی بپردازد و در جهت توسعه ورزش قهرمانی کشور از استعدادهای بالقوه و به کمک شیوه های نوین استعدادیابی و به کمک آموزش و پرورش این بخش توسعه یابد و با استفاده از فرصت های مانند ترکیب جوان کشور و علاقه وافر مردم کشور به ورزش قهرمانی و با استفاده از ابزارهایی مانند بازاریابی

رضوی (۱۳۸۳) عنوان کرد میزان سرمایه گذاری دولت در بخش ورزشی، متناسب با رشد جمعیت جامعه و متقاضیان ورزش نیست و خصوصی سازی در ورزش موجب اصلاح ساختار ورزش کشور و همراه با افزایش کارایی و توسعه خواهد بود. خوش خبر (۱۳۷۷) در بررسی و تحلیل آثار خصوصی سازی در سازمان تربیت بدنی می گوید که بخش دولتی باید با واگذاری امکانات ورزشی موجب کارایی بیشتر و بهره وری بیشتر آن ها شود. بخش خصوصی با سرمایه گذاری در ورزش و بخصوص ورزش قهرمانی باعث به وجود آمدن رقابت بیشتر برای کسب سود یا شهرت و زمینه پیشرفت هر چه بیشتر ورزش را فراهم کند. نتایج مختلف نشان می دهد دولت ها با واگذاری ورزش به بخش خصوصی باعث رونق گرفتن ورزش در کشورشان شده اند. از دیگر تهدیدهای مهم شناخته شده در این پژوهش در ارتباط با ورزش قهرمانی کشور می توان به بازاریابی نامناسب و ناکارآمد در ورزش قهرمانی کشور، رشد کند صنعت ورزش در کشور و عدم تمایل بخش خصوصی به سرمایه گذاری اشاره نمود، امروزه رمز موفقیت یک سازمان و جامعه کسب درآمد برای بقاء و ماندگاری خود می باشد بدون درآمد مطمئن جامعه و سازمان های مختلف رو به انحلال و نابودی رفته و نمی توانند در محیط رقابتی دوام بیاورند. در ارتباط با این پژوهش احسانی (۱۳۸۷) با مطالعه وضعیت فعلی منابع مالی ورزش کشور عنوان داشته است در حال حاضر منابع مالی عمده بخش تربیت بدنی و ورزش محدود به بودجه دولت می باشد در حقیقت بخش غیردولتی به علل مختلف نتوانسته و یا راغب نبوده به امر ورزش بپردازد و در آن

و خصوصی سازی، ورزش قهرمانی کشور توسعه

منابع

- احسانی، محمد (۱۳۸۷). بررسی وضعیت ورزش حرفه ای کشور، چکیده مقالات همایش ملی مدیریت ورزشی با تأکید بر سند چشم انداز ۲۰ ساله کشور، کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران، صص ۵-۷.
- احمدی، نسیم (۱۳۸۸). معرفی و نقد روش دلفی، کتاب ماه علوم اجتماعی، شماره ۲۲، صص ۳۴-۴۲.
- اعرابی، محمد (۱۳۸۵). درستانه برنامه ریزی / استراتژیک، چاپ اول، دفتر پژوهش های فرهنگی، صص ۴۷.
- الهی، علیرضا؛ مظفری، سید احمد (۱۳۸۸). راهبردهای توسعه ورزش قهرمانی کشور، هفتمین همایش بین المللی تربیت بدنی و علوم ورزشی، تهران، صص ۳۱-۳۴.
- بدری آذین، یعقوب (۱۳۸۶). بررسی وضعیت ژیمناستیک در ایران با رویکرد تدوین نظام جامع، توسعه منابع انسانی در ورزش ژیمناستیک ایران، نشریه حرکت، شماره ۳، صص ۶۹-۸۳.
- حسن زاده، مهرداد (۱۳۸۴). بازاریابی ورزشی، نشر پرسمان چاپ اول، صص ۱۹.
- حسینی، سید شاهو؛ حمیدی، مهرزاد؛ قربانیان رجبی، آسیه؛ سجادی، سید نصرالله (۱۳۹۲). شناسایی قوت ها، ضعف ها، فرصت ها و تهدیدهای استعدادیابی در ورزش قهرمانی جمهوری اسلامی ایران و تنگناها و چالش های فراروی آن، مجله مدیریت ورزش، شماره ۱۷، صص ۵۴-۲۹.
- حسین پور، اسکندر (۱۳۹۱). نقش رویکرد طرح های آموزش و پرورش در توسعه ورزش همگانی و قهرمانی، همایش ملی استعدادیابی ورزشی، صص ۵۷.
- خبری، محمد؛ الهی، علیرضا (۱۳۸۴). مقایسه وضعیت باشگاه های لیگ حرفه ای فوتبال جمهوری اسلامی با توجه به معیارهای یوفا و باشگاه های منتخب ژاپن، کره جنوبی، امارات و ترکیه، فصلنامه پژوهش در علوم ورزشی، شماره ۸، صص ۱۵-۳۵.
- خزاعی، سعید (۱۳۸۴). روش های مطالعات آینده پژوهی، مؤسسه آموزشی و تحقیقاتی صنایع دفاعی، مرکز آینده پژوهی علوم و فناوری دفاعی، معاونت اطلاع رسانی و خدمات علمی، صص ۲۷ و ۵۴.
- خواجه، فرزاد (۱۳۸۸). شناسایی شاخص ها و عوامل اثرگذار بر توسعه ورزش قهرمانی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه طباطبائی.
- خوش خبر، امیر (۱۳۷۷). بررسی و تحلیل آثار خصوصی سازی در سازمان تربیت بدنی، دانشگاه علوم و فنون مازندران.
- رضوی، محمدحسین (۱۳۸۳). افزایش کارایی با سیاست خصوصی سازی در ورزش. حرکت، شماره ۲۳، صص ۲۲-۵.
- رضوی سیدمحمدحسین (۱۳۸۸). خصوصی سازی و اصلاح ساختار ورزش قهرمانی در کشور، حرکت، شماره ۲۷، صص ۲۳-۳۷.
- سیف پناهی شعبانی، جبار (۱۳۸۸). طراحی و تدوین استراتژی توسعه ورزش قهرمانی استان کردستان، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران، صص ۸۹.
- شاهنوشی، فریدون (۱۳۸۴). برنامه ریزی استراتژیک به منظور دقیق اهداف آموزشی دانشگاه یزد، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه یزد، صص ۹۶.
- شعبانی، عباس؛ غفوری، فرزاد؛ هنری، حبیب (۱۳۹۰). چالش های ورزش دو و میدانی در ایران (مطالعه دلفی)، مجله مدیریت ورزش

- مظفری امیرمحمد، معین فرد محمدرضا، پورسلطانی حسین، مشرف جوادی بتول، (۱۳۸۸). توصیف اجرای تربیت بدنی در سه پایه مدارس کشور، نشریه علوم حرکتی و ورزش، سال هفتم جلد دوم شماره ۱۴ صص ۱۳۹ - ۱۱۹.
- واحد، وحید (۱۳۸۸). بررسی استراتژی‌ها و راهبردهای ورزش همگانی در استان اصفهان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد، صص ۷۹-۸۲.
- یزدان پناه، محمدجواد (۱۳۸۲). بررسی عملکرد فدراسیون دوومیدانی از سال ۱۳۷۰ تا ۱۳۷۹، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران، صص ۷۸.
- Alarcon, G. M. (2011). A meta-analysis of burnout with job demands, resources, and attitudes. *Journal of Vocational Behavior*, 79(2): 549-562.
- Baker, J., Horton, S., Roberson-Wilson, J., Wall, M. (2003). *Nurturing sport expertise: Factors influencing the development of elite athletes*. *Journal of Sports, Science and Medicine*, 2: 1-9.
- Bohlke, K., Robinson, L. (2009). *Benchmarking of elite sport systems*. *Management Decision*. 47 (1): 67-84.
- Cote, J., Dowd, J. (1996). *Coach's expertise in rowing: A qualitative investigation of Canadian athletes and coaches*. *Journal of Sport & Exercise Psychology Abstracts*. 18 : 103.
- De Bosscher, V., De Knop, P., Van Bottenburg, M., Shibli, S. (2006). *A conceptual framework for omparati sport policy factors leading to international success*. *European Sport Management Quarterly*, 6: 185-215.
- پژوهش در علوم ورزشی، شماره نهم، دوره سوم، صص ۵۱-۶۴.
- شعبانی، عباس؛ غفوری، فرزاد؛ هنری، حبیب (۱۳۹۰). بررسی چالش‌های ورزش همگانی در ایران، شماره ۱۰، ص: ۲۶-۱۳.
- طرح اجمالی سند راهبرد توسعه نظام جامع تربیت بدنی و ورزش (۱۳۸۲). سازمان تربیت بدنی جمهوری اسلامی ایران، شرکت راد سامانه.
- غفرانی، محسن (۱۳۸۷). طراحی و تدوین استراتژی توسعه ورزش قهرمان و همگانی استان سیستان و بلوچستان، رساله دکتری، دانشگاه تهران، صص ۱۴۳-۱۴۷.
- غفوری، فرزاد (۱۳۸۲). تعیین عوامل اصلی مؤثر بر گرایش به ورزش همگانی و قهرمانی برای تبیین راهبردهای ورزش در جمهوری اسلامی ایران. رساله دکتری دانشگاه تربیت مدرس، صص ۹۸.
- قیامی راد، امیر (۱۳۸۸). بررسی راهکارهای بازاریابی برای ترویج و توسعه رشته‌های ورزشی در ایران، مقاله فصلنامه علمی - پژوهشی حرکت، دانشگاه تهران، شماره ۳۹، ص ۱۷۵-۱۹۲.
- صداقتی، محمد (۱۳۸۹). بررسی مزایا و معایب خصوصی سازی و جذب سرمایه در ورزش سه گانه ایران. مجموعه مقالات نخستین همایش ملی ورزش سه گانه، صص ۴۴.
- مرادی چالشتی، جواد (۱۳۸۸). تبیین راهکارهای سرمایه گذاری در صنعت فوتبال کشور، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد بروجرد، صص ۸۳.
- مظفری، احمد (۱۳۹۳). چالش‌های آینده مدیریت ورزش کشور در ارتباط با طرح نظام جامع ورزش، سومین همایش ملی ورزش برای همه، دانشگاه آزاد اسلامی زنجان، اردیبهشت ۱۳۹۳.

- crowded policy spaces*. European Physical Education Review, 6: 171-193.
- Jean L. (2012). *Strategic and performance management of Olympics sport organizations*. Second Edition, Human Kinetics, 2: 123-135.
 - Larsen K. (2002). *Effects of professionalization and commercialization*, Physics Procedia 25: 2298 – 2303.
 - Sotiriadou, K., Shillbury, D. (2009). *Australian elite athlete development: An organizational perspective*. Sport Management Review, 5: 29-45.
 - Sotiriadou, K., Quick, S., Shilbury, D. (2006). *Sport for some: Elite versus mass participation*. International Journal of Sport Management. 7: 50-66.
 - Williams, J. (2008). *Sport and the elite in early modern England*. Sport in History. 28(3): 389-413.
 - Girginov, V. (2001). *Strategic relation and sport policy: The case of aerobic union and sport school federation, Bulgaria*. Journal of sport management, 15: 173-194.
 - Gould, D., Guinan, D., Greenleaf, C., Medbery, R., Peterson, K. (1999). *Factors affecting Olympic performance: Perception of athletes and coaches from more and less successful teams*. The Sport Psychologist, 13: 371-394.
 - Green, M. (2007). *Olympic glory or grassroots development? Sporty policy priorities in Australia, Canada and United Kingdom, 1960-2006*. International Journal of history of sport. 24: 921-953.
 - Heinila, K. (1982). *The totalization process in international sport. Toward a theory of the totalisation if competition in top-level sport*. Sportwissenschaft, 3: 235-253.
 - Houlihan, B. (2002). *Sporting excellence, schools and sport development: The politics of*

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

The Analysis of Athletic Sports in Iran: SWOT Analysis
Morteza Rezaei Soufi⁻¹, Abbas Shabani²

Received: Apr 16, 2014

Accepted: Oct 21, 2014

Abstract

Objective: The purpose of this study was to analyze the athletic sports in Iran by SWOT analysis.

Methodology: The research method was descriptive-analytical. In terms of the purpose, it was an applied study. Data collection included library research, Delphi method and finally a structured questionnaire. Using Cronbach's alpha, the reliability value of the questionnaire was 0.96. The statistical population consisted of staff managers and operational managers of the ministry of youth affairs and sports, managers and executive board of national Olympic committee, managers of national Olympic Academy and Paralympics, heads of federations, experts of national Olympic committee, and informant faculty members of physical education. In this study, the sample size was determined equivalent to the research population size. Out of 302 distributed questionnaires, the 238 questionnaires were filled in (79 percent). For data analysis, descriptive statistics and inferential tests including the Kolmogorov-Smirnov test, one sample t-test and Friedman's analysis of variance were applied.

Results: The results showed that championship sport in Iran was in defensive strategy position (WT). The most advantageous point of championship sport in Iran is the existence of potential talents in some individual sports, while the main drawback is the lack of attention to school sports as the basis of championship sport and lack of talent identification. The most important opportunities of championship sport are that the population is young; whereas the most important threats lay in inappropriate administrative management system for sports in the country.

Conclusion: Thus, according to the defensive position of national athletic sports, the practitioners are recommended to use strategies to reduce losses resulting from threats and weaknesses in this domain.

Keywords: Analysis, Athletic Sports, Internal Factors, External Factors

1. Assoc Prof., Payame Noor university

2. Assist Prof., Islamic Azad University, Rodehn Branch

*Email: mrsoufi@pnu.ac.ir